

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 frt — kr
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Megjelenik hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak térfogatáért,
4 kr, s minden egyszeri közlés-
után 30 kr helyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyílttér” rovatban
közölendő cikkekért soronként
10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁBAN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

A lap beltartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyílttéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

E. M. K. E.

Megdöbbenő az a tény, hogy mily kevés olvasztó erővel, mily kevés propagandát csináló képességgel bír a magyar társadalom az elszigetelt, nemzetiségi idegen elemek közé került helyeken. Szellemi központ tüzhelyét megalkotni; az anyavárostól, a nemzeti központ tüzhelyétől kapott tüzet szítani, kialudni nem hagyni, de sőt világító fénynyé gyújtani, hogy újabb, apróbb telepek tüzhelyei számára váljanak kitélt központi tüzhelyekké: ez a valódi kulturát terjesztő mód.

Kölcsény Ferenc a magyar játékszín érdekében tartott remek beszédében mondja: „Vajmi másképen gondolkoztak ama számkivetett francziák, kik Amerikának pusztáin előbb építettek francia játékszín, mint lakóházat, maguknak! Nevezzük ki őket, ha bátrak vagyunk, ha mellettünk saját kicsinységünk érzetében kinosan el nem pirulunk! Nevezzük ki e lélekkel telt bujdosó csoportot, mely az Océánon keresztül kebelében viszi hazáját s az új világ még eddig lakatlan síkjaira plántálja által! Megvan-e ma is a lélek: a magyar haza lelke, az anyagi küzdelmek kellős közepébe dobott és az idegen elemek pusztájára számkivetett Magyarországon?”

Ehhez e lélek növelése, gyarapítása kellene. A szellemet megteremteni hivatott a valódi irodalom. És mi büszkén

mondhatjuk el, hogy a magyar költői és népirodalom tele meleg hazaszeretettel, nemes lángolással, tiszta, salaktalan, eszményi rajongással a világ minden nemes gondolata iránt. És ez irodalmat a magyar nagy közönség álmossá közöny-nyel fogadja. A nagy közönség vagy a colportage zsákmánytárgya, vagy egyáltalán meg nem közelíthető. Ezért volnának szükségesek a vidéki olvasókörök minél nagyobb számmal.

Nemcsak azért, hogy az irodalom-pártolás újabb körökre terjedjen ki, de azért is, hogy találkozási pontja legyen az intelligens elemeknek, hogy a közös szellem hatásából újabb erőt merítve, el ne vesszen a közöny, az anyagi küzdelem durva világában.

A hazaszeretnek nem frázisokban a levegőre épített légvárakra, a malom alatti politika bodor füstöt eregető, nagy-pipájú, kevés dohányú köreire van szüksége, hanem valódi intelligens központra, honnan a magyar szellem megerősödve tér meg.

Nekünk a hazaszeret nem egy fikcióban élő ábránd, melyet titkos conciabulumok dédelgetnek; nekünk a hazaszeretet örökség, reális, valódi, szívünkbe szakadt örökség; de ha nem neveljük: elkallódik, elpusztul, elvész.

A jól szervezett irodalmi pártolás, melynek hatalmas tényezőivé válhatnak az olvasókörök, mindenkibe beleviszi a

nemzeti öntudatot, a fajszeretet melegét, a hazafias szellem delejes áramát.

Ezért az E. M. K. E., hivatásához híven, égető szükségre, sajgó sebekeire kelletlenül enyhítő balzsamot hoznia, az erkölcsi, a szellemi és az anyagi támogatás erejével jön az irodalom-pártolás segélyére is. Az E. M. K. E. épen az egységes nemzeti szellem terjesztője kíván lenni; ennek pedig az irodalom a főtényezője, főeszköze. Alakuljanak tehát a vidéki olvasóegyletek minél nagyobb számmal, fejlesszenek minél egészségesebb szellemet, és élesszék, táplálják a hazaszeretet tüzeit! Egy nagy szellemi láncolat nőjön egybe a hazaszeretet nevében. Az E. M. K. E. szívesen járul összes rendelkezésére álló eszközökkel és móddal a vidéki olvasóegyletek kezdeményezéséhez és alkotásához.

Kisértet az E. M. K. E. körül.

Csik-Szereda, 1886. december 3.

Nem hagyhatjuk szó nélkül már azért sem, mert szégyen tapadna ezáltal nemcsak ránk székekelyekre, hanem az összes magyar fajra, magyar nemzetre.

Már ez elnevezés: „Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület”, méhében hordja a magasztos eszmét és célt, melyet az egyet maga elébe tűzött. Az erdélyi részekben a magyar fajt megmenteni, a magyar szellemet, érzést, nyelvet pezsgőbb életre ébresztetni, ápolni és az európai művelt nemzetek-

három vagy négy rózsaszínű felhőcskét lehetett látni, melyek a hold peremétől teljesen elválottaknak mutatkoztak s az észlelő nézete szerint a hold légkörében mutatkoztak.

Ezen idő óta azonban e tűneményekre igen sokáig nem nagy gondot fordítottak, mivel egész 1842-ig felette ritka följegyzés található ezekről, sőt ezek is annyira figyelmen kívül hagytak, hogy az 1842. évi teljes napfogyatkozáskor ritka feltűnéssel föllépő ezen tűnemények az észlelők figyelmét s érdeklődését a legteljesebb mértékben megragadták és lekötötték.

Az 1860. évi teljes napfogyatkozáskor a megfigyelések segédeszközei között a fényképészet igen sikeresen alkalmaztatván, Secchi, valamint Warren de la Rue is, azon egyező megállapodásra jöttek, hogy ezen tűnemények valóban a naphoz tartoznak, mivel a fényképészeti főlvételek kétségtelenül azt mutatták, hogy azokat a hold tányéra, a mint a nap egyik szélétől a másik felé áthaladt, egymásután elfedte, míg a napnak azon oldalán, melyen a hold már áthaladva szabadabb lett, azok ismét inkább és inkább s egymásután előtűnődek.

Ezen időben a szinképelemzés (spectralanalysis) még oly fejletlen volt, hogy senki sem gondolhatott arra, hogy azt a napkorona vagy az említett tűnemények megvizsgálására fordíthatta volna, és ismét sok idő telt el, míg a természetnek ezen ritka

kel egy színvonalra emelni. Ily értelmet tulajdonít az egyesület eszméjének a magyar nemzet, a magyar korona országainak nem magyar ajku minden népe, a külföld minden országa és nemzete.

Sezen eszmével, ezen felfogással szemben mit olvasunk mi és a külföld a Kolozsvárt megjelenő „Protestáns Közlöny” folyó évi október 14-ki 41-ik számában? E lap az erdélyrészi superintendens „Javaslat”-át közli az erdélyi részeken szervezendő 23 körlelkési állomás beállítását illetőleg, mely szerint ezen állomások jóvedelmét fedezni részben a hívek, részben a ref. konvent és legnagyobb részben az „E. M. K. E.” Ezen körlelkési állomások „tisztán magyar nemzetiségi szempontból” felállítva s az „E. M. K. E.” által fizetve, a javaslat szerint, azért lennének, mert a superintendens ur hívei „néhány vidéken a róm. kath. felekezetbe olvadnak be”. A 23 körlelkési állomás közül pedig első helyen a csikszeredai, mint legszükségesebb, lenne beállítandó, hol 91,627 róm. kath., 17,482 gör. kath., vagyis összesen 109,112 os székekely lélekkel szemben 321 ref. hívének magyarsága van rettentő veszedelemben.

Ilyen indoklást, ilyen logikát látott-e valaha Ádám atyánktól mai napig valaki? Az itt önként tollunk alá jövő kérdések halmazából csak annyit vagyunk bátrak felvetni, hogy hát azok a székekelyek két ezred év óta itt a klasszikus Csikban mik voltak? azok nem magyarok? s ha nem: mikor szűnt meg bennük a magyar nemzeti szellem? mikor halt ki szívöktől a magyar érzelem, ajkukon a magyar szó, a magyar nyelv, vérükből az önfentartási ösztön, a kultúra iránti érzék, a faj iránti érdek s önfejlesztése és fejlődése iránt eddig tanusított munkássága? Két

szép tűneményei iránt több bizonyosság jöhetett létre. Végre 1868-ban a szinképvizsgáló (spectroscop) annyira tökélyesbítve lett, hogy már eredményesen volt használatba hasonló megfigyelésekre.

Janssen francia természettudós volt az első, ki 1868-ban beállott teljes napfogyatkozást Előindíából megfigyelte. A mint nevezett tudós a szinképvizsgálót (spectroscop) a hold peremén jóval túl emelkedő ily tűnemény irányozta, azonnal fölismerte, hogy ezen tűneménynek szinképe (spectrum) a vizgöz világos vonalaiból állott. S minthogy ezen vonalak közvetlen az elsötétülés előtt is elég világosan kivehetők voltak s a teljes elsötétülés alatt pedig a leghatározottabban voltak láthatók: azon gondolatra jött, hogy ezen tűneményeket egy kellően erős szinképvizsgálóval (spectroscop) a teljes napfényről is megvizsgálja. S valóban úgy találta, hogy ezek a nap teljes ragyogásakor is felfalálhatók voltak. Sőt Zöllner és Hugginsnek szinképelemzés útján még néhány hónappal később is sikerült e tűneményeknek nemcsak körvonalait, hanem azok egész körrajzát és alakzatát is felismerni és lehető legtüzetesebben meghatározni.

(Vége következik.)

Abdon Péter.

A „Székelyföld” tárczaja.

A nap némely tűneményeiről.

A mely égi testtől legtöbb jót nyerünk és élvezünk, talán épen azt, t. i. a napot, ismerjük legkevésbé. Világít, melegít, terméke-nyit és éltet, s az emberi ismeretek mégis igen fogyatékosak róla. Nagy fényessége nem igen engedi a gyarló ember fűrkésző szemeit közelébe jutni, s csakis az ugynevezett fogyatkozások alkalmával lehet némely tulajdonságait leginkább ellesni.

A napra vonatkozó legújabb feltevések és megállapodások szerint a tulajdonképeni naptest körül egy izzó felhőréteg van, az ugynevezett fénykör (photosphaera), mely látszólag a nap felületét s egyuttal a fény és melegség kuforrását képezi.

Ezen izzó réteg felett s illetve körül van a páraszerű réteg szabálytalan és változó-kon alakban, az ugynevezett nap-légkör.

Ezen réteg lángözön s fénysugarakból áll s két részre oszlik. Külső vagyis felső része a napkoronát képezi. Belső része, mint valamely vékony, rózsapiros réteg, a fénykör felett fekszik s oly képet mutat, mintha a felső területre számtalan nyíláson izzó gőz-sugarak ömlenének ki, s a nap körületét (korongját) mint valamely lángsugarak veszik körül. Ezen gőzök sok mennyiségben

itt-ott meglehetősen magasságba emelkednek és a koronába is benyomulnak, hol mint valamely izzó és fénylő felhőrétegek lebegnek, vagy más áramlatok által még tovább s illetőleg magasabbra szóródnak.

Ezen felső réteg tömege az ugynevezett napbóli kiemelkedéseket képezik, melyek 1842. óta ismeretesek s újabb észlelések tárgyát képezték és képezik. Természetük iránt sokáig igen nagy kétség uralkodott s a tudósok sem tudták elhatározni, ha vajjon azok a nap, a hold vagy a föld légköréhez tartoznak-e, avagy nem egyebek optikai csalódásoknál.

Ha az ember egy teljes napfogyatkozás alkalmával a napnak lassanként elfogyó tányérát figyelmesen szemléli, a teljes elfogásig semmi különösen feltűnő sem lehet látni. A mint azonban a naptányérból az utolsó sarlócska is eltűnik és a fénysugarak megszűnnek, a nap előtt álló igen sötét holdgömb egy oly sugárkörrel látszik körülveve lenni, minővel a régi festők a szentek képein azok fejét szokták környezni. S ezen fénykörben, a hold sötét tányérának szélein, különböző pontokon, nyelv, felhő s más különféle alakú rózsaszín felhők látszanak ki-és fölemelkedni különböző magasság és terjedelemben.

Ezen tűneményekről a legelső értesülés az 1733-ban történt megfigyelésből származik, a midőn a napnak teljes fogyatkozása alatt

ezredéven át megtartottuk nemzeti típusunkat, szokásainkat, viseletünket; megtartottuk ezer éven át róm. kath. vallásunkat, erkölcsünket, isteni, erkölcsi és honfiai erőnyeinket; és most egyszerre hova tűntek nyomtalanul mindezek, hogy új nemtörő van szükségünk? Vagy tán eddig nem látott új nap fénylett reánk ennyi vizsály után?

Itt igazán nem lehet érteni a magát „magyar egyház” hívének és vezetőjének hirdető, minden kicsinyes felekezeti féltékenykedéssel magtá felül hívó szuperintendens ur kultúrtokekrékeit. Hiszen, ha ama 321 hiva magyarabb a csiki ősmagyar 109,112 székelynél, akkor nincs szükség rá, hogy nagyobb magyarok legyenek, vagyis: nincs mit féltetni; ha pedig nem magyarabbak, akkor nem fenyegeti veszély őket, mert a 109,112 között elszórtan élve s ezekkel érintkezők, nem fenyegetheti veszély magyarságukat.

Hanem egyéb valami lóg ki a „Javaslat”ból, t. i. egy kis propagandaszerű aspiráció, mely az E. M. K. E. céljaira összehordott filléreket körlelkészi állomások, illetőleg felekezeti missziók rendszeresítésére ohajtáná fordítani. Kiteszik a fentebbiekből, hogy 321 hivat a 109,112 róm. kath. magyarral és a 14-ik helyen állítandó piski-petrozsényi körlelkészi állomásnál 200 hivat 660 kath. magyarral szemben félti. De kiteszik abból is, hogy az erdélyi püspök ott nyaraló-palotát szándékozván építeni, ugyanazon lap azt kérdi: „Vajjon a cél katholicizálás vagy magyarosítás?” Ugy? Ez a sokat hangoztatott vallási és felekezeti türelmesség? Ez a liberalizmus? Ez a ref. egyház magyarosító töprengése?

Hanem reánk csikiakra nézve Isten, a világ és önmagunk előtt szégyen és meggyalázó lenne a Csik-Szeredában és épen első helyen az E. M. K. E. filléreiből szervezendő körlelkészi állomás, akár magyarságunk, akár róm. kath. vallásunkkal szemben ápolott féltékenykedés, szükségesség, vagy megbízhatlanságból stb. állíttassék az fel; mert ez annyit jelentene, hogy a csiki székelység már megüzent magyar lenni, és ha valaki róm. kath. vallású, az már magyar nem lehet s a kath. csiki székelységben a magyar kultúra eszméit csak egy ev. ref. predikátor ébresztheti fel. A letünt ezredévek az alig háromszázados múlttal szemben nem látszanak ezt igazolni. Pedig ez is valami.

Azon eszme megtestesítése, melyet a javaslat felvetett, egyfelől merénylet lenne a csiki székelységgel szemben, másfelől az E. M. K. E.-et csirájában ölné meg.

A szuperintendens ur más forrásból és másutt állítson körlelkészséget; az E. M. K. E. pedig ezérféle kulturális bajaink segítsen, de ezen a czimen nem kérünk belőle. Hagyjuk az E. M. K. E. filléreit a magyar kultúra magasztos eszméi, nemzetiségünk megmentésének minden felekezetiiséget kizáró, tisztán nemzeti céljai mellett, mert különben közlekedésünk szalmatüznék bizonyul s majdan elzengik felettünk: „Átok fogta meg a magyart, hogy az soha össze nem tart!”

Egy alapító tag.

Nehány szó

az „Adria” biztosító-társaság ügyében.

Kézdi-Vásárhelyt, 1886. decz. 5.

II.

A múlt számunkban kimutattuk, hogy mily kevés hitelt lehet adni a papolczi biztosító felek nyilatkozatainak, s hogy az „Ellenzék” ezuttal mily kétséges alapokon mozog és szórja az „Adria” ellen vádjait.

Ha maguk az alapul szolgáló nyilatkozatok hamisak: önként következik, hogy az azokra épített tételek és állításoknak is hamisaknak kell lenni. Hogy pedig a papolczi biztosító felek hírlapi cikkei az aláírók tudta nélkül, a már múlt számunkban karakterizált falu-szája ámtásai folytán láttak napvilágot, arról, mint már említettük, hiteles meggyőződést szereztünk.

Az „Ellenzék” másik vádja az, hogy az „Adria” a be nem fizetett biztosító-díjakért a feleket beperli, s konkrét eseteket hoz fel, midőn a per folytán tetemes költség nehezedett a félre.

Nem állítjuk azt, hogy az „Adria” soha egyik felét sem perelte be, ha az vonakodott biztosítási díját befizetni; de azt egész biztosan tudjuk, hogy ezerekre menő hátrálékot töröl évenként, míg egy-egy konokabb hátrálékost csupa példaadás végett beperel. Nem egy esetet tudunk, hogy az „Adria” 5-ször, 6-szor felszólított írásban egy-egy hátrálékost, s akkor is inkább leirta követelését, mintsem pert mozdítson.

Aztán meg, ha egyik-másik makacs felét beperli is, ebben még nincs semmi igazságtalanság. Ha az „Adria” méltányosan becsül és pontosan fizet s viseli a kár kockázatát: legkevésbé sem vádolható, ha feleit a törvény útján kényszeríti elvállalt kötelezettségük teljesítésére, lévén a biztosítás egy kétoldalú szerződés, melynél mindkét félnek egyforma joga van követelni szerződő felétől kötelezettsége teljesítését.

Videkünkön három olyan esetet tudunk, hogy a felek tavasszal biztosították tűz ellen gazdasági épületeiket, miről a szerződés ugyanakkor ki is állítottatott oly feltétel mellett, hogy a biztosítás a szerződés aláírásával kezdetét veszi, de a biztosítási díjak csak 8 hó múlva fizetendők be. Az így biztosított épületek időközben — azaz mielőtt a fél egyetlen fillért is fizetett volna a társaságnak — leégtek, s az „Adria” mégis kifizette az egész kárt.

Legyünk igazságosok! Ha az „Adria” ilyen törvényesen és méltányosan jár el: vajjon népnuzás-e, — mint az „Ellenzék” állítja — ha egy-egy biztosító felét beperli? és igazságos-e azon vád, hogy az Adria a perek után él?

Bizonyára nem.

Az „Adria”, mely egész Európában milliókra meg milliókra terjedő értéket biztosít s melylyel az Uralkodóház nem egy tagja áll üzleti összeköttetésben, bizonyára nem szorult rá, hogy a szegény székelys kisbirtokosok filléreivel gazdagodjék.

Aztán meg ha a fizetni nem akaró biztosító felekre a perből tetemes költség nehezedik is, ebben sincs semmi népnuzás. A ki kötelezettségét nem teljesíti, megérdemli, hogy duplán fizessen.

Az „Ellenzék” rossz szolgálatot tesz a közügynek, midőn szédelgőket, békéltelenekeket, fizetni nem szeretőket oltalmába fogadva, minden alapos ok nélkül hadat visel az „Adria”-ra, eme 50 év óta fennálló derék biztosító intézet ellen, mely már eddig is annyi kitünő szolgálatot tett hazánk közgazdaságának nemcsak a károk megtérítése által, hanem a biztosítás áldásos intézményének terjesztése és népszerűsítése körül is; de másfelől bármely kétséges forrásból jövő támadásoknak készséggel helyet adva, úgy szólva támogatja a nép egy részénél amugy is veszélyesen elterjedt pontatlansági hajlamokat.

Ezeknek előrebocsátása után meggyőződéssel mondhatjuk, hogy az „Ellenzék” támadásai az „Adria” ellen alaptalanok, a papolczi biztosító felek nyilatkozatai ámtás szüleményei, s hogy ezen biztosító intézet eddigi eljárásaival nem hogy gáncsol, de sőt elismerést és tiszteletet érdemel. Közgei, s nevezetesen főfelügyelője, Székula Ákos ur, loyális, méltányos eljárásával, a biztosító felek bizalmát és tiszteletét hírkák.

A székelys birtokosokat figyelmeztetjük, hogy ne adjanak hitelt a hírlapi rágalmaknak, hanem saját mindennapi tapasztalataik alapján bírálják el a dolgot. Fizessék meg pontosan biztosítási díjaikat, s akkor mi is bátran merjük biztosítani, hogy sohasem leend panaszuk az „Adria” ellen.

Az „Ellenzék” folytathatja továbbra is támadásait, de azért az „Adria”, mely már 30 ezer biztosító ügylete után 130 millió forintig van érdekelve az erdélyi részekben, ellenállhatatlanul fog utat törni magának ugy a Székelyföldön, mint az ország többi részében, mert díjtételei kedvezők s eljárása humánus és méltányos.

Id. Dónáth József bucsuja.

Joggal irhattuk volna cikkünk fölébe: Kézdi-Vásárhely város és vidékének ünnepe. Mert együtt volt a város és vidékének színe-java, intelligenciája, elkezdve a me-

gye érdeműs főispánjától az egyszerű polgárig, hogy egy, még munkabíró korában nyugalomba vonult magas állású férfiú, Id. Dónáth József, a kézdívásárhelyi kir. törvényszéknek 15 éven keresztül volt derék és igazságos elnöke iránt mindenkor érzett méltó elismerésének tiszteletteljes kifejezést adjon. És az ünnepély, mely a kir. törvényszék kebeléből indult ki: a város és vidéke ünnepévé lett s egyuttal méltó a távozó férfiú komoly, zajtalan, csendes, de áldásos és minden kritikán felül álló igaz munkásságához, — legalább bennünk, az, ugy részleteiben, mint impozáns általánosságában e meggyőződést keltette föl. De szólnak helyettünk a részletek.

Decz. 5-én délelőtt 11 órakor megjelentek a megye területén levő kir. bíróságok küldöttségei. Ezek között — miután a kir. törvényszék a kitünő elnök lemondásának elfogadását hírlí véve, még az napon kifejezte legmélyebb részvétét — első volt a sepsiszentgyörgyi kir. járásbíró, mely Vajna Károly járásbíró által tolmácsolta fájdalmas érzéseit; utána a kovásznai kir. járásbíró, Dóba János kir. járásbíró, majd a kézdívásárhelyi kir. járásbíró Kovács István járásbíró s később a kézdívásárhelyi kir. ügyész Drágos Elek ügyész vezetése alatt fejezte ki a nagy veszteséget, s végül Künle József az ügyvédek s Dénes Lajos a kir. közjegyzők haláljának s szinte ragaszkodásának adott meleg kifejezést, melyre — irnunk sem kell — a távozó szívből jövő köszönettel adózott kivétel nélkül.

Délben 1/2 órakor diszlokoma követte a bucsu-tiszteléseket. Ott láttuk együtt a kir. törvényszék, kézdívásárhelyi, kovásznai és sepsiszentgyörgyi kir. járásbírókat, kézdívásárhelyi tanács, szolgabírókat, adóhivatal, tisztikar, tanító testület, kereskedői, iparos osztályok derék képviselőit csaknem teljes számban; együtt éreztek ők, mert együtt érezték a nagy veszteséget.

A 125 személyt tevő közönség derült hangulatban s feszlűt várakozások közt ült asztal mellé s ebben nem is esalatozott, mert ugy a szellemi élvezet, mint a Molnár Ferenc kitünő konyhája és csinos, pontos kiszolgálása minden igényt várakozáson felül kielégített.

A pohárköszöntők sorát a második fogás után Száczs János hely. törvényszéki elnök nyitotta meg komoly képzettségéhez, tudományos gondolkodásához méltó s jogi technicus terminusokkal kiváló izléssel fűszerezett s a törvényszéknek az eltávoztól iránt érzett meleg ragaszkodását híven kifejező beszéddel.

Utána megyénk közszeretben álló főispánja, hatolykai Potsa József ur, emelt poharat, kifejezve kitünő elismerése mellett azon hő ohaját, hogy az ünnepelt férfiú, ki 50-nél több év előtt a közigazgatási pályán kezdette pályáját: még ezután is hosszasan legyen, bár nem az igazságszolgáltatás, de a megyei közigazgatás, egyház és iskolai ügyek terén vezető egyéniség. Ennek általános eljénzések között történt végzésével Potsa József főispánt köszöntötte fel Kovács István kézdívásárhelyi kir. járásbíró, kiemelve, hogy ő méltósága megjelenésében a bírói kart látja, szereti és tudja megtisztelve lenni.

A sorrend szerint tovább Kézdi-Vásárhely polgármestere Szőcs József mondott a város és lakossága nevében őszintén érzett meleg köszönetet a távozonak példás rokon-szerve s igazságaért; majd Szilágyi Ferenc ügyvéd szözlött az ügyvédi kar nevében sok jóakarattal; utána Székely János ref. lelkész mondott általános figyelem között szíves megemlékezést a derék család-fő, kitünő (orbai) egyházi és Mikó-tanodai főgondnokra, s Molnár Józsiás mint a kultur-egylet nagyreményű, buzgó munkására emelte poharát, kinek a kultüreget érdekében eszközölt buzgó felhívását keresz számban 50 frtnyi áldozatkészség követte.

A hivatalos pohárköszöntők lejárta nem akadályozta a Szőke Pista jó zenéje által kitünő kedélyre hangolt közönséget a toasztok folytatásában, a melyre a derék „invalidus” Barabás Károly magasan kiemelkedő s lelkes pohárköszöntőjében kövételre méltó példát mutatván, utána Vajna

Károly, Szijjártó Izidor, id. Dóba János, Török Bálint s még igen sokan — kiket följegyezni módunkban nem lehetett — igyekeztek szeretetüket, igaz, hálás tiszteletüket nyilvánosan kimutatni.

Mondanunk sem kell, hogy a valódi benső áthatottsággal, lelkesülten elmondott pohárköszöntők az idő előtt távozonak szeméibe nem egyszer könnyeket csaltak, s hogy annak hatása alatt bucsuszavai is minden jelenlétére mély és érzékeny benyomást gyakoroltak.

A kitünő ebéd 5 órakor véget érve, a közönség oszolni kezdett, de csak azért, hogy a 6 órakor tartandó fáklyásmeneten annál nagyobb tömegben, impozánsabb alakban jelenjék meg. A fáklyásmenet a polgárság háláját jelképezte s ezt méltón képviselte a Nagy Károly alparancsnok vezér-lése alatt a tisztikar segédkezésével diszben kirukkolt s csak nem régebben újra ébresztett derék tűzoltó-egylet, mely példás rendben, méltó elismerésre vitte a tisztelges jelvényt, a 100 drb fáklyát, az ünnepelt férfiú szállása (Kovács Ferencz gyógyász. vendégszerető háza) elé. Hogy a fáklyásmeneten az egész város kicsinyje-nagyja résztvev: fölösleges leírni; elég kijelentünk, hogy az ünnepelt általános és folytonos eljénzése közt érkezett a hosszú menet a helyszínére, hol a városi polgárság nevében Dóba János városi tanácsos és lapunk szerkesztője mondott üdvözlő beszédet. Erre a távozó derék polgártárs a valódi meghatottság hangján bucsuzott el a város közönségétől, kijelentve, hogy ő a város érdekeit ezután — mert ideje inkább engedi — valóban s teljes buzgósággal szíven fogja viselni, nem feledvén a megye közjólétének, az egyház és iskolának előmozdítását sem. A mélyen szívekbe vésődött bucsuszavak után felhangzott a jelenvolt óriási közönség ajkáról a „Hazádnak rendületlenül”, mit a példás szétoszlás követett. S ha még megjegyezzük, hogy egy megindult mozgalom a távozonak Kézdi-Vásárhely város díszpolgárává leendő megválasztása tárgyában általános visszhangra s nemsokára leendő kivitel reményére talált: befeljezhetjük tudósításunkat azon hő ohajunkkal, hogy sokszor legyen alkalmunk ezen igénytelen lap hasábjain üdvözlölni amaz alkotásokat, melyeket a távozó derék elnöktől, tekintve munkaképességét, ifjui lelkesültségét, joggal elvárhatunk és kérünk. Addig is kísérje szerencse és áldás!

V. K.

Ipolyi Arnold.

A kitünő tudós főpásztor életrajzi adatait, kinek hirtelen kalálát múlt számunkban jeleztük, a következőkben adjuk:

Ipolyi Arnold 1823. október 18-án született Ipoly-Keszin, Hontmegyében, előkelő középnemesi családból. Öseit Stummereknek hívták; ő vette fel plebánus korában az Ipolyi nevet.

A gymnasiumi alsóbb osztályokat Korpánán és Selmeczen végezte. Innen Pozsonyba ment, mint az esztergomi egyházmegye növendékpapja. Majd a bécsi Pázmáneumba küldték, a hol ekkor a magyar kispapok közt erős hazafias szellem uralkodott.

Már mint husz éves ifju, midőn a bécs Pázmáneumban végezte tanulmányait, nem mint a többi kispapok, általános vallás-erkölcsi themákat választott első irodalmi kísérleteihez, hanem a magyarok ósvallása felé fordult figyelme s egész odaadással, lángoló lelkesedéssel fogott a lelkével anynyira rokon kérdés tanulmányozásához, hogy ez első munkája egész életére kiható nyomokat hagyott hátra érzületében, jellemében.

1847. július 26-án áldozó pappá szenteltetett és Komárommegyében a szentpétervári egyházközségben lett segédlelkész. Egy évig működött itt Ipolyi, midőn 1848. október havában az akkori érseki helytartó által ki-nevezetett az üdvözítőről nevezett pozsonyi egyház szónokává. 1849-ben a gr. Pálffy-családban Stomfán volt mint nevelő elfoglalva. Itt azonban csak kilenc hónapig maradt. A zohori plebánia időközben megürült s azt foglalta el Ipolyi.

Kitünő és kiterjedt munkálkodása csakhamar ismertté és ünneplétté tette nevét az országban. 1854. őszén jelent meg „Magyar Mythologia” című nagyszabású munkája, A magyar tudományos akadémia 1859-ben levelező, két évvel később rendes tagjává választotta, számos tudós-társaság tagsági oklevél küldésével tüntette ki. Még 1855-ben a pozsonyi kerület konzervátora lett, 1860-ban pedig az egri egyházmegyébe lépve, a törökszentmiklósi jó jövedelmező plebániát nyerte.

Az egyházi pályán gyorsan haladt. 1863-ban egri kanonok, 1869-ben a budapesti központi papnövelde igazgatója lön, a mely tisztelet 1871-ig viselte. 1869-ben megválasztották a Szent-István társulat alelnökévé. Itt rögtön jól átgondolt és előkészített új programmal kezdette meg munkálkodását, miáltal a társulatnak helyreállítója, újjáalkotója lön.

Ipolyi tevékenységének eme korszakára esnek nagy európai utazásai, melyek alatt az összes nevezetesebb műemlékszerű egyházakat, muzeumokat és képtárakat műtörténeti tanulmányai szempontjából átvizsgálta.

Az 1867. május 15-én megalakult magyar történelmi társulat Ipolyit elnökévé választotta, a mely tisztelet egész haláláig viselte. Történelmi dolgozatai közé tartoznak: Magyar okmányérdekességek; A szilhalmi leletek; Magyósvallási és nyelvemlékek; Dankó Erdősi Szilveszter Jánosának ismertetése; Rimay János portái vásárlásai stb. De legkiválóbb ezek közül a szerailben levő Korvinák ismertetése, a melyeket 1862-ki konstantinápolyi útjában tett tanulmány tárgyává.

A Korvinák ismertetése által nagy szolgálatot tett Ipolyi a hazai történelemnek. De a mi a hazai műtörténelemben nevét örökké emlékeztetéssé fogja tenni s melylyel nemzetét halára kötelezte: ez az a tény, hogy nagyszerű képgyűjteményét, a budapesti központi papnöveldeben föllállítva, a nemzetnek ajándékozta.

Mindeme hazafias tettek megjutalmazásul a király 1881. őszén Ipolyit Besztercebánya püspökévé nevezte ki, a mely állásban maradt egész odáig, mig nem ez évben jul. 11-én Lipovniczki helyébe a nagyváradi püspöki székre emeltetett.

Ipolyinak sokoldalú tevékenysége közül talán legüdösebb hatású volt az, a melyet a képzőművészeti társulat kebelében az utolsó hat év alatt kifejtett, mint annak elnöke. Az országos magyar képzőművészeti társulatban, mely a negyvenes évek Műegyletéből nőtte ki magát, a hetvenes évek végén nagy forrongás uralkodott. Sokan azt hitték, hogy a bukás szélén áll, mire 1880-ban Ipolyi püspököt választák meg elnökéül.

Ipolyinak, kinek élete egyik magas eszményképét képezte a hazai művészet, minden lelkesedését, buzgórságát és gondját arra kellett fordítania, hogy a társulatot anyagi bajából kisegítse, nemcsak, de benne a magyar művészet fölvirágzását is előmozdítsa. Mily mértékben sikerült mindkét feladata, azt a társulat évkönyve, az 1885—85. évi közlemények tanúsítják.

A nemzetet pótolhatlan veszteség érte Ipolyiban, ép akkor, a midőn első ízben lett volna alkalma, hogy mint egy nagyobb jövedelmű püspökség feje, hazafias lelkének sugallatát követve, nagyobb áldozatokat hozzon a magyar közművelődés szolgálataiban.

Meghívó.

Az „Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület” kézdivásárhelyi választmánya 1886. december 12-én délután 2 órakor a tanácsház dísztermében közgyűlést tart, melyre ugy a tagok, mint az ügybarátok szívesen meghívotnak.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. Titkári jelentés.
3. Pénztárosi jelentés.
4. Számvizsgáló bizottság jelentése.
5. Előterjesztések és indítványok.

A kézdivásárhelyi választmány az egylet nagy czéljához méltó ünnepiességgel ohajtván első közgyűlését megtartani, felkérte a kézdivásárhelyi tanító dalkört is, hogy ez alkalommal egynehány hazafias dallal közreműködni sziveskedjék.

Felhívja a városi egyesületeket és testületeket, hogy minél számosabban jelenjenek meg.

A gyűlés kezdetét 3 toraczkölvés fogja jelezni.

Kézdi-Vásárhely, 1886. november 30.

Molnár Józsiás,
elnök.

Dobay János,
jegyző.

Felhívás.

Hitünk fejedelmének születésnapját az egész keresztény világ örömmel ünnepli. A keresztényi szeretet kegyeltes adományokkal igyekszik letörölni a szenvedők könnyeit; a tehetetlen öreg alamizsna után kinyújtott karjait nem huzza vissza üresen; a védtelen árva didergő tagjaira ruhát, a veszteség fájdalomnak enyhítésére ajándékot nyer a nemes szívű emberbarátoktól, mintegy emlékül annak, hogy habár a sors végzése elragadta tőlük azt, kivel e magasztos ünnep örömeit szűk családi körben békésen élvezhetnék: van mennyben egy jó Atyjuk, ki nem hagyja el őket, s mindig küld számukra a nemes szívű emberbarátokban segítő, vigasztalót és gyámolt. A keresztényi szeretet melegével hívjuk fel mindazokat, kik a háromszékmegei „Erzsébet” „Árvaleány-nevelő intézetet és a kézdivásárhelyi „Stephanie” menház öregeit eddig is gyámolították, hogy a közelgő karácsonyi szent ünnepek alkalmából az öregek részére szánt kegyes adományt tekts özv. Pap Andrásné alelnöknőhöz, az árvák karácsony fájára küldendő kegyes ajándékokat intézeti alelnöknő tks Hankó Lászlóné urnőhöz vagy az intézetbe kiküldeni méltóztassanak.

K.-Vásárhelyt, 1886. december hó 6-án.

Br. Szentkereszt Stephanie,
nevezett intézetek elnöke.
Erdélyi Károly,
nevezett intézetek titkára.

Különtételek.

— Halálozás. Részvéttel értesültünk, hogy báró Apor Géza, a kitünő székely család egyik jeles tagja, a budapesti országos tébolydában december hó 1-én meghalt. Az elhunyt székely főúr hiült tetemeit folyó hó 8-án Altorján a családi sírboltban helyezték el. Béke és áldás poraira!

— Báthori-ünnepély. A kantai róm. kath. gymnasium tanár kara és tanuló ifjusága folyó évi december 12-én reggeli 10 órakor a gymnasium rajztermében Báthori István erdélyi fejedelem háromszázados évfordulója alkalmából ünnepélyt rendez, melyre a t. szülők, gyámok és a tanügy barátai tisztelettel meghívotnak.

— A kézdivásárhelyi jótékony nőegylet mult szombati, az idén az utolsó, fillérestélyét Zayzon Lázárné, özv. Cserey Gyuláné és Benkő Emma urhölgyek rendezték. Városunkban meghonosodott ama rossz szokás, hogy a rendező hölgyek elmennek házról-házra vendégeket hívogatni, mi úgy rájuk, mint a közönségre nézve egyaránt terhes. A mult estélyi rendező hölgyeinek volt bátorsága szakítani e rossz szokással; nem házaltak s mégis fényes eredmény koszorúzták működésüket. Nagy és díszes közönség jött össze s az egész mulatság ritka kedélyesen folyt le. A műsort Spitzer Dávid ur pompás fuvolajátéka és Balázs Béla kitünő szavalata tölté be. Mindkét szereplőt zajosan megtapsolá a közönség. Ezután táncvigalom következett s folyt a mulatság tularadó jó kedvvel éjjél után 2 óráig. Kedves kötelességünknek ismerjük a három bájos rendező tevékenységről a legteljesebb elismeréssel megemlékezni, kik igazán lekötelező szíveséggel és elragadó gráciával teljesíték a háziasszonyi tisztelet. Csupa mosoly, csupa kellem és csupa szívéllyesség volt a három szép rendező. A közönség bizonyára sokáig fog visszaemlékezni rájuk és estélyükre. Felülfizettek:

Cserey Gyuláné, Zayzon-Hankó Lujza, Benkő Emma, Dobay János, Benedek István 1—1 frt; Hink Miklós, Kisbach 80—80 kr; Molnár Józsiás, Budapesti, Jakab István 60—60 kr; Spitzer, Dr. Pethő Józsefné, Dr. Szini Gyula, Szöcs Józsefné, Fejér Antal 40—40 kr; Dr. Pethő József 31 kr; Márton Mária, Márton Ilona, Hankó Iván, Székely Ivánné, özv. Nagy Dánielné, Balázs Béla, Kocsis Király János, Finta Mózes, Barthos József, Baka Mihály, Pfeiffer Antal, Mike Benedek, Györfi Lajos, Dóza István, Hosszu Viktor, Fejér Károly, N. N., N. N., M. M., X. Y. 20—20 kr.

— A csikszeredai önkéntes tűzoltó-egylet nov. 20-ki Katalin-táncestélyének bevétele volt: 146 frt 10 kr; kiadás: 57 frt 98 kr; maradt tiszta jövedelem: 88 frt 12 kr. Felülfizettek: Kotek Sándor örnagy 1 frt, Molnár Lajos 40 kr, Kuti Károly 50 kr, Lőrincz Ferencz 20 kr, összesen 2 frt 10 kr,

Köszönetnyilvánítás.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék volt elnökének, Nagyságos Dónáth József urnak, nyugalomba lépte s így városunk kebeléből eltávolozása alkalmával a köztisztelet és szeretet a városi tanácsház nagytermében 1886. december 5-én bucsu-bankettet rendezett, melynek szép sikerét még az a körülmény is emelte, hogy ez alkalommal az ott nagy számban megjelent vidéki és városi díszes közönség között az „Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület” javára eszközölt gyűjtés 51 frtot eredményezett.

Midőn ezen szép eredményt a nyilvánosság terén is közhírré tenni szerencsém van, nem mulasztom el a kegyes adakozóknak ezuttal is ismételtlen hálás köszönetemet nyilvánítani.

Kézdi-Vásárhely, 1886. decz. 6.

Molnár Józsiás,
a kézdivásárhelyi választmány elnöke.

Nyilvános számadás.

Tisztelt szerkesztő ur!

Miután egyletünk is érdekelve van és ön is, mint egyletünk titkára, ez ügyet hazafias pártolásában részesíté, szívesen kérem a következők közlésére:

A kalotaszegi himzések kisorsolásánál nyertek:

1. (Kézdi-Vásárhelyt) Pap Adolfné Katalin névvel egy nagy asztaltakarót.
2. Szabó Lajosné Simon névvel (Nagy-Borosnyón) kredenz-teritöt.
3. Mundrucz Jakabné (Kézdi-Vásárhelyt) kredenz-teritöt Emil névvel.
4. Székely Margit (Kézdi-Vásárhelyt) kredenz-teritöt Amália névvel.
5. Barla Ferencz (Kézdi-Vásárhelyt) kredenz-teritöt Róbert névvel.
6. Bodor Tivadarné (Sepsi-Szentgyörgyön) kredenz-teritöt Dorottya névvel.
7. Tóth Gézané (Kézdi-Vásárhelyt) asztalfutót Eduárd névvel.
8. Száva Kristóf (Maksán) asztalfutót Norbert névvel.
9. Gálfiyné Csizsár Amália (Kézdi-Vásárhelyt) tálcateritöt Ernő névvel.
10. Dr. Szász Istvánné (S.-Sztgyörgyön) tálcateritöt Zenobia névvel.
11. Dávid Antal (K.-Vásárhelyt) tálcateritöt Fruzsina névvel.
12. Kökösy Károlyné (Kézdi-Vásárhelyt) törülközőt Árpád névvel.
13. Málnási Lajosné (Maksán) theaasztalteritöt Regina névvel.
14. Fogolyán Kristóf (S.-Szentgyörgyön) gyümölcskendőt Sylvester névvel.
15. Dénes Mathild (Kézdi-Vásárhelyt) gyümölcskendőt Mathild névvel.
16. Vajna Miklós (Sepsi-Szentgyörgyön) theakendőt László névvel.
17. Rozánékné (Kézdi-Vásárhelyt) theakendőt Balázs névvel.

Midőn ezekről nyilvánosan számolni erkölcsi és honleányi kötelességemnek tartom, egyszersmind köszönetet mondom mindazoknak, kik ezen sorsolást pártolták, midőn egy város és vidék, valamint távolabbiak is oly szép számmal beiratkoztak a sorsolási iven. Biztosíthatom a t. közönséget, hogy nemes ügyet pártolt, midőn egy elszegényedett vidék népének érdekét előmozdítani igyekezett, melynek háziiparczikkeit láng-lelkű irónők Gyarmathy Zsigmondé urnő kalotaszegi birtokosnő csaknem Európaszerte, sőt más világrészen is (Amerika) terjeszti vidék népének érdekében. Nevezett urnő honleányi tetteiről is bizonyították, hogy 70 forint értékű kiadományának 10%-át a mi nőegyletünknek sajátjából engedélyezte.

Megjegyzés. A nyerepménytárgyak a helybelieknek kiosztva lévén, kéretnek a vidékiek illetékeikről intézkedni, esetleg engem megbízni, azoknak kézbesíthetése végett.

Honleányi tisztelettel

Kézdi-Vásárhelyt, 1886. december 6-án

Székelyné Ince Sarolta,
ev. ref. papné.

Közzgazdaság.

A kézdivásárhelyi takarékpénztár 1886. novemberhavi üzletforgalmának kimutatása. Bevétele: Pénztárkéslet 1886. november hó 1-én 8711 frt 88 kr, betéti számlán (78 tételre) 8597 frt 02 kr, leszámított váltó-számlán 136,752 frt 80 kr, előlegkölcson-számlán 12 frt, zálogkölcson-számlán 350 frt, jelzálogkölcson-számlán 8930 frt, visszleszámitott váltó-számlán 6258 frt, 6 százalék. kamat-számlán 2812 frt 62 kr, illetékszámlán 1358 frt 48 kr, ügyészi költség-számlán 51 frt 93 kr, kezelési költség-számlán 99 frt 44 kr, a magyar pénzütezetek és részvényvállalatok országos nyugdíj-egyesületétől 509 frt 17 kr, nyugdíjalapkamatszámlán 69 frt 71 kr, 10 százalék. betéti államdíj-számlán 49 frt, tiszti előleg-számlán 15 frt, vegyes államdíj-számlán 40 kr, többek számláján 2000 frt, intézeti ház jöved. számlán 96 frt 25 kr, értékpapír-számlán 3 frt; összesen 176,598 frt 19 kr. Kiadás: Betéti számlán (50 tételre) 7416 frt 78 kr, betéti folyó kamatszámlán 4 frt 64 kr, leszámított váltó-számlán 133,215 frt, előlegkölcson-számlán 12 frt, zálogkölcson-számlán 320 frt, jelzálogkölcson-számlán 9103 frt, többek számláján 5000 frt, intézeti ház számlán 9400 frt, osztalék-számlán 112 frt 50 kr, kezelési költség-számlán 51 frt 82 kr, tiszti fizetés-számlán 186 frt 66 kr, visszleszámitott váltó-számlán 4176 frt 71 kr, ügyészi költség-számlán 55 frt 17 kr, értékpapír-számlán 41 frt 25 kr, 6 százalék. kamatszámlán 16 frt 68 kr, nyugdíjalapkamatszámlán 94 frt 17 kr, visszváltókamat-számlán 558 frt 29 kr, állami adószámlán 1048 frt 62 kr, jótékony- és jutalék-számlán 16 frt, vegyes államdíj-számlán 2 frt 61 kr, posta- és bélyegdíj-számlán 9 frt 99 kr, pénztármaradvány 1886. november 30-án 5755 frt 86 kr; összesen 176,598 frt 19 kr. Kézdi-Vásárhely, 1886. nov. 30. Benkő Gyula könyvvezető.

A közönség köréből.)*

Tekintetes szerkesztő ur!

Mint hogy községünkben több ízben előfordult tüzkáresekéből kifolyólag sajnálatunkra az **Adriai biztosító társulat** is több esetben károkat szenvedett, inditavta látjuk magunkat a nevezett társulatnak, valamint annak felügyelőjének t. Szekula Ákos urnak a károk gyors, pontos és méltányos kifizetéseért hálás köszönetünket kifejezni, ugy a mai napon eszközölt legutóbbi káreset felvételért is elismerésünknek kifejezést kölcsönözni, valamint nevezett társulatot a biztosított közönség legmélegebb figyelmébe ösztönös és meggyőződésünkkel ajánlani.

Kelt Nyujtódon, 1886. nov. 27.

Csüdör András s. k.,
közs. képviselő.
Kádár Simon s. k.,
Kovács János s. k.,
közs. előjárók.

(P. H.)

Alólírt a cs. és kir. szab. **Adriai biztosító társulat**nál épületemmel tűz ellen biztosítva lévén, a biztosított tárgy f. november 10-én leégett.

Nevezett társulatnak erdélyrészi főfelügyelője Szekula Ákos ur mai napon kármát 201 frt 40 krban kiutalta.

Hálára vagyok kötelezve az említett társulat és főfelügyelőjével szemben, különösen a fennforgott viszonyok mellett, melyek váratlanul a társulat kiküldöttje által előnyömré érvényesítették.

Öszinte elismerésemnek nyilvánosan adok kifejezést, egyszersmind székely polgártársaimnak a nevezett társulatot ajánlom, hogy biztosítási eseteknél teljes megnyugvással keressék meg.

S.-Szentgyörgy, 1886. nov. 24.

Zsigmond Ferencz s. k.

Jelenlétemben:
Sepsi-Szentgyörgy r. t. város
polgármestere:
Császár Bálint s. k.

*) Ezen rovatban megjelent közleményekért csakis a sajtóhatósággal szemben vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztők:
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Hirdetmény.

Orel Máté ügyvéd kinevezett gondnok által Gy.-Csomafalva község birtokosai ellen közösen használt erdők s legelők árnyosításáért beadott kereset tárgyalása Győ.-Csomafalva község házánál 1887. január 22-én d. e. 9 órákor fog megtartatni, mire az érdekelt birtokosok a törvényben foglalt jogi következmények terhe alatt megjelenni felhivatnak.

A keresetet a felek a községi előjáróságnál és ezen kir. törvényszéknél megtekinthetik.

Kir. törvényszék Csik-Szeredán, 1886. október 30.

Vajna Tamás,
elnök.
Bokross Endre,
jegyző.

Sz. 6334.—1886.

Hirdetmény.

A járásomhoz tartozó Martonos községében a szesz és szeszest italok koresmárlási jogának hasznabérbeadása nyílt árverésen Martonosban 1886. december hó 17-én d. e. 9 órákor fog megtartatni, miről árverezni ohajtók azon felhívással értesítettek, mikép az árverési feltételek úgy irodámban, mint az illető községi előjáróságnál bármikor megtekinthetők.

Kézdi-Vásárhely, 1886. december hó 3-kán.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

2—3

Sz. 3399.

Hirdetmény.

Barátos község italmérsi joga az 1887. és 1888-ik évre bérbeadandó lévén, annak árverezésére folyó évi december hó 19-én d. e. 10 óráig tűzöm ki a község házához, hová árverezni szándékozik

azon értesítéssel hivatnak meg, mikép a kikiáltási ár 10 százalékát bánatpénzül előlegesen letenni kötelesek, s mikép zárt ajánlatok az árverezés megkezdése előtt elfogadtatnak, és az árverezési feltételek a község házánál megtekinthetők bármikor.

Kovácsnán, 1886. december hó 1-én.

Hollaky Attila,
főszolgabíró.

Sz. 6334.—1886.

HIRDETMEY.

A járásomhoz tartozó Szárazpatak községében a szesz és szeszest italok koresmárlási jogának hasznabérbeadása nyílt árverésen Szárazpatakon, 1886. decz. 18-9n d. u. 3 órákor fog megtartatni, miről árverezni ohajtók azon felhívással értesítettek, mikép az árverési feltételek úgy irodámban, valamint az illető községi előjáróságnál bármikor megtekinthetők.

K.-Vásárhely, 1886. november 28.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

3—3

A község és osz ellen ajánlott számos házszerek között még is csak a valódi Horgony-Pain-Expeller a leghatásosabb és legjobb. Ez nem titkos-szer, hanem egy teljesen megbízható, orvosilag kipróbált készítmény, mely minden betegnek teljes meggyógyással ajánlható. Hogy a Pain-Expeller teljes bizalmat érdemel, legjobban kitűnik abból, hogy sok beteg, a ki nagy garral feldicsért más gyógyszerket próbált meg, megint csak a régi jónak bizonyult Pain-Expellerhez tért vissza. Epen az összehasonlítás által győződtek meg arról, hogy úgy a csúszos fájalmak, tag-szakadások stb., mint a fő-, fog- és hátfájás, oldanyallások stb. a Pain-Expellerrel eszközölt bedörzsölések által leggyorsabban szüntethetők meg. A 40 kros, 70 kros és 120 olesó ár a szegényebbeknek is hozzáférhetővé teszi, míg másrészt a számos siker a felől kezeskedik, hogy a pénz nincs kidobva. A káros utazatoktól azonban óvakodni kell, s csak a „horgony“-jellel ellátott Pain-Expellert fogadjuk el mint valódit. Központi-raktár: Gyógyszertár az arany országhoz Prágában, Niklas-platz 7. Kapható a legtöbb nagygy-szertárban.)

*) Kaphatók: Kézdi-Vásárhelyt Szabó Albert-nél, Kovácsnán Gross C. gyógytárában. Főraktár: Török Józsefnél Budapesten.

TURÓCZI LÁSZLÓ könyvkötő

Kézdi-Vásárhelyt

tisztelettel tudatja a mélyen tisztelt könyvkedvelő közönséggel, hogy karácsonyi és újévi ajándéknál s emléknél alkalmas könyvek érkeztek raktárába, melyek közül a nevezetesebbek ezek:

Arany János dalai (illusztrációkkal és hangjegyekkel) diszkötésben, ára 8 frt — kr.
Jókai M., Arany ember (színmű) diszkötésben, ára 2 frt 80 kr.
Jókai, Fekete gyémántok (színmű) diszkötésben, ára 2 frt 60 kr.
Vajda J. Ujabb munkái diszkötésben, ára 5 frt 60 kr.
Mayne-Read, A skalpvadászok, ára 1 frt 40 kr.
Mayne-Read, A tűzföld, ára 1 frt 40 kr és 3 frt — kr.
Mikszáth, A két koldusdiák, ára 3 frt — kr.
Szathmáry, Rosz asszony várat vesz, ára 1 frt 20 kr.
Szathmáry, Teleki Blanka élete, ára 2 frt — kr.
Tissander-Tóth, A tudomány vértanúja, ára 2 frt — kr.
Twain Márk, Koldus és királyfi, ára 3 frt 20 kr.
Twain Márk, Tamás urfi kalandjai, ára 3 frt 20 kr.
Márkus, Tiszteletes aszszonyok, ára 1 frt — kr.
Catulle, A szűz király, ára 1 frt 20 kr.
Magyar, német, angol, francia és olasz nyelvtan és társalgó, ára — frt 60 kr.
Márkus, Aquarellek Amor műterméből, ára 1 frt — kr.

Fanchette, Kabinetképek, ára 1 frt — kr.
Dóczy, Széchi Mária, ára 2 frt 40 kr.
Dóczy, A csók, ára 2 frt — kr.
Költők lugasa, ára 4 frt — kr.
Hölgyek titkára, ára 1 frt — kr.
600 magyar nemzeti dal, ára 1 frt, 1 frt 50 kr és 2 frt — kr.
Ifj. Galen, „Megárt“ ára — frt 50 kr.
A mi nem egészséges, ára — frt 50 kr.
Mi illik és mi nem illik, ára — frt 30 kr.
Petneházy, Az egységes osztrák-magyar közös hadsereg, ára — frt 20 kr.
Társalgó, ára — frt 80 kr.
Arany könyv, gyermekeknek, ára — frt 80 kr.
Gyermekek kedvencei, ára 1 frt — kr.
Képes vásárfia, ára — frt 25 kr.
Barna S. Koszoru, ára 1 frt — kr.
Barna S. és Kardos, serdülők könyve, ára 2 frt — kr.
De Gerando A. Az emberiség jóltevői, ára 2 frt — kr.
Garin, Egy valódi hős, ára 1 frt 20 kr.
Ezen kívül még több kisebb s nagyobb ifjúsági irat és képes könyv.
Tanulók naptára, ára 40 kr.
Brassói magyar képes naptár, ára 40 kr.
Továbbá nagy választék a jelesebb magyar naptárokból.

Tankönyv- és imakönyv-raktár.

Megrendelést elfogadok bárhol hirdetett könyvre.

Legújabb:

Bosznia és Hercegovina utirajza. Asbóthtól, füzetekben.

Szenzációs hirdetmény.

18—30

Lőw pokrócz- és szőnyeggyári raktára Bécsben az alábbi árukat készpénzfizetés és utánvétel mellett a következő bámulatos olesó áron adja el és szállítja:

Lőwpokróczok 190 cm. hosszúság és 130 cm. szélességben 1 frt 60 kr, legfinomabbak 1 frt 75 kr.

Ezen pokróczok ágyterítő- és szőnyegekül is használhatók.

Bouret - selymágytakarók darabonként 2 frt 80 kr.

Sárgaszőrű bérkocsi-pokróczok 2 méter hosszúságban, 1½ méter szélességben á 2 frt 50 kr.

Urasági pokróczok á 3 frt.

Flanell-pokróczok á 4 frt.

Juta-függönyök redőzettel és rojtokkal, elegáns kiállításban, 1 ablakra való 2 frt 50 kr, legfinomabb 3 frt 50 kr.

Egy juta-készület, mely 1 asztalterítóből és 2 ágyterítóből áll, a legújabb minta szerint, rojtokkal, 5 frt 50 kr.

Két ágytakaróból és egy asztalterítóből álló ripsz-készületek a legpompásabb színekben, selyemzsinorral és bojtokkal körülvéve; egy készület ára 5 frt.

Ágy előtti szőnyegek vastag flannel és jutával töltve, állatrajzokkal és tájképekkel díszítve, ajándéknál különösen alkalmasak, 1 pár 2 frt 50 kr.

Szíves megrendelések S. Lőw pokróczgyári raktárába (Bécs II. Nordbahnstrasse 26. sz.) intézendők.

Brünni ruhaszővetek télre és nyárra, tiszta gyapjából, minden divatos színben, teljes férfiruhákra. 1 maradék 4 frt 75 kr; legfinomabb 6 frt 75 kr.

Utazó-plaidek tiszta gyapjából 3½ mtr. hosszúság, 160 mtr. szélességben, á 3 frt 50 kr.

Egy utazó-plaid, legfinomabb, 4 frt 50 kr.

Zsebkendők színes szegélyzettel, szép kiállításban:

1 tuczat, uraknak 1 frt 20 kr.
1 „ hölgyeknek 1 „ — „
1 „ lenzsebkendő 2 „ — „

Tűzdelt ágyterítők vörös török kretonból, elegáns tűzdeléssel, kellő hosszúság és szélességben a legnagyobb ágyhoz is, á 3 frt, legnagyobbak darabja 3 frt 50 kr.

Lepedők (varrat nélkül) 3 sing hosszúság, 2 sing szélességben a legkeményebb vászonból (kielégítő a legnagyobb ágyakhoz is); darabja 3 frt.

Cs. kir. szabadalmazott Phönix-evőeszközök, melyek örökké fehérek maradnak, 6 kés, 6 villa, 6 evő- és 6 kávékanál, együtt 24 drb, csak 5 frt.

Szabadalom!

SZABADALMAKAT

uj találmányokra

kieszközöl és védjegyeket lajstromoztat minden államban

Benedek Lajos és társai

szabadalmi irodája

Budapesten, muzeum-körut 10. szám.

A nm. m. kir. kereskedelmi miniszterium 24,324—1886. számú körrendeletével ezen iroda a feltalálók figyelmébe és bizalmába ajánlatott.

Szabadalom!

Szabadalom!